

गरुडोयथादेवान् प्रमथ्य पुधामहरत् तथेति ॥ १७ ॥ राक्षसोयुद्धहरणादिति स्मृतेः राज्ञः प्रमथ्येति च त्वदुक्त्या राक्षसेन विधानेनोपयेमेपरिणीतवानिति श्रुतं पूर्वमेव वा सामान्यतएव श्रुतम् ॥ १८ ॥ विशेषं तु श्रोतुमिच्छामः ॥ १९ ॥ श्रवणौ सुक्यमाविष्करोति ब्रह्मन्निति पुण्याः महाफलाः माध्वीः श्रुतिसु

प्रमथ्यतरसाराज्ञः शाल्वादींश्चैद्यपक्षगान् ॥ पश्यतां सर्वलोकानां ताक्ष्यपुत्रः सुधामिव ॥ १७ ॥ राजो
वाच भगवान्भीष्मकसुतां रुक्मिणीं रुचिराननाम् ॥ राक्षसेन विधानेन उपयेम इति श्रुतम् ॥ १८ ॥ भग
वन् श्रोतुमिच्छामः रुक्मिण्यामिततेजसः ॥ यथामागध शाल्वादीन् जित्वा कन्यामुपाहरत् ॥ १९ ॥ ब्रह्मन्
रुक्मिण्यकथाः पुण्यामाध्वीर्लोकमलापहाः ॥ कोऽनुत्पद्येत शृण्वानः श्रुतज्ञो नित्यनूतनाः ॥ २० ॥ श्रीशुक उवा
च राजासीद्भीष्मको नाम विदर्भाधिपतिर्महान् ॥ तस्य पञ्चाभवन् पुत्राः कन्यैका च वरानना ॥ २१ ॥ रु
क्म्यग्रजो रुक्मरथो रुक्मबाहुरनन्तरः ॥ रुक्मकेशो रुक्ममाली रुक्मिण्येषां स्वसासती ॥ २२ ॥ सोपश्रुत्य
मुकुन्दस्य रूपवीर्यगुणश्रियः ॥ गृहागतैर्गीयमानास्तं मेने सदृशं पतिम् ॥ २३ ॥ तां बुद्धिलक्ष्मणौ दार्यरूपशी
लगुणाश्रयाम् ॥ रुक्मिण्यश्च सदृशीं भार्यासमुद्बोद्धुं मनोदधे ॥ २४ ॥ बंधूनामिच्छतां दातुं रुक्मिण्यभगिनीं नृप ॥
ततो निवार्य रुक्मिण्यद्विद्वद्भीष्ममीचैद्यममन्यत ॥ २५ ॥ तदवेत्यासितापांगी वैदर्भी दुर्मना भृशम् ॥ विचिंत्याप्तं
द्विजं कंचित् रुक्मिण्यप्राहिणोद्भुतम् ॥ २६ ॥ द्वारकां ससमभ्येत्य प्रतीहारैः प्रवेशितः ॥ अपश्य दायं पुरुष
मासीनं कांचनासने ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा ब्रह्मण्यदेवस्तमवरुद्धनिजासनात् ॥ उपवेश्यार्ह्यां च क्रेयथात्मानं दिवौ
कसः ॥ २८ ॥ तं भुक्तवंतं विश्रांतमुपगम्य सतांगतिः ॥ पाणिनाऽभिमुशान्यादावव्यग्रस्तमपृच्छत ॥ २९ ॥
कच्चिद्विजवरश्रेष्ठ धर्मस्ते वृद्धसंमतः ॥ वर्तते नातिकृच्छ्रेण संतुष्ट मनसः सदा ॥ ३० ॥

स्वाः लोकस्य मलापहाश्च शृण्वानः शृण्वन्नित्यर्थः श्रुतज्ञः श्रुतसारवित् नित्यनूतनाः प्रतिक्षणमाश्चर्यवत् प्रतीयमानाः ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
२४ ॥ चैद्यममन्यत तस्यावरमित्यर्थः ॥ २५ ॥ अवेत्यज्ञात्वा असितापांगी सुनीलकटाक्षा रुक्मिण्यकथां रुक्मिण्यमानेतुं प्रेषयामास ॥ २६ ॥ प्रतीहारैर्द्वा
रपालैः ॥ २७ ॥ आत्मानं श्रीरुक्मिण्यम् ॥ २८ ॥ अभिमुशान् शनैः संमर्दयन् ॥ २९ ॥ ३० ॥